

'Ik maak nu de schilderijen waar ik tien jaar geleden van droomde'

Toen hij aan de Academie in Antwerpen schilderkunst studeerde, raadden zijn docenten hem aan ermee te kappen omdat hij 'het' niet had. 'Ik zou er zogenaamd drie jaar van mijn leven weggooien om dan te eindigen als vakkenvuller in de Delhaize.' Nu stelt Koen van den Broek wereldwijd tentoon en mag hij John Baldessari tot zijn vrienden rekenen. **Jozefien Van Beek**

Vandaag open in de Brusselse Galerie Greta Meert een tentoonstelling met nieuw werk. *Yaw* is het tweede deel van een drieluik met expo's in Londen, Brussel en New York. 'De titels zijn alle drie termen uit de autosport. 'Chicane' is een bepaalde bocht. Als je naar *Top Gear* kijkt, hoor je wel eens: 'chicane, here it comes'. (lacht) *Apex* is dan weer een bocht die afgesneden wordt. En wanneer een auto vertrekt met gierende banden, springt het asfalt op. Zo'n kleine ophopping is een 'yaw'."

De straat en alles wat daarmee te maken heeft, zet van den Broek al van bij het begin op het canvas: Amerikaanse snelwegen in de *middle of nowhere* en slagschaduw van trucks op de weg. Daarna zoomde hij in op straathoeken,

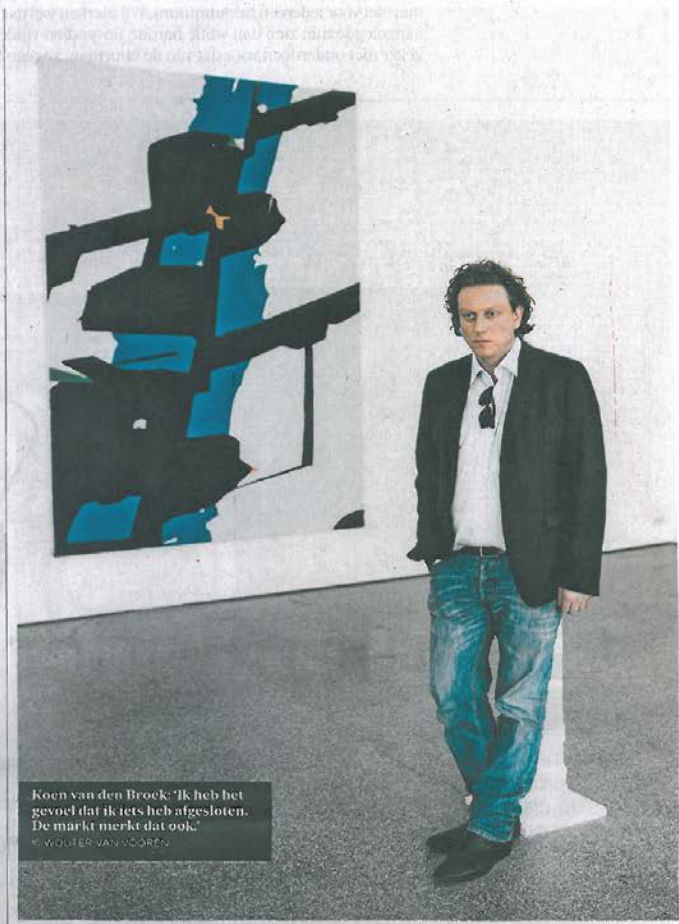
stoepranden en scheuren in het asfalt. Die *Curbs & Cracks* waren drie jaar geleden te zien in het S.M.A.K. Nu gaat hij een stap verder. Wie het werk van de schilder kent, zal schrikken bij het zien van zijn nieuwe doeken, want hij zette zijn tocht richting abstractie radicaal door. "Ik zie deze werken eigenlijk als een voortzetting van mijn *Curbs & Cracks*. Ik werk nog meer met abstractie, ritme, compositie. Ook de schaduwen komen hier weer terug."

Tot nu toe vertrok Van den Broek meestal van foto's die hij maakte op *the road*. Ook nu ligt een trip aan de basis van zijn nieuw werk. In september reed hij van Denver naar Chicago. Maar deze keer geen reis langs Amerikaanse landschappen, wel langs de Amerikaanse kunstgeschiedenis – vooral het Clyfford Still Museum in Denver liet een diepe indruk na. Van den Broek plooiht helemaal terug op het medium zelf meer dan ooit zit zijn werk vol verwijzingen naar de meesters van de schilderkunst uit

de jaren vijftig, zestig en zeventig en bij uitbreiding naar de hele kunstgeschiedenis.

Van den Broek: "Mondriaan begon met het schilderen van de natuur, de bomen. Later werden dat vierkanten. Van figuratie naar abstractie. Maar de schilderijen *Broadway Boogie Woogie* en *Victory Boogie Woogie*, die hij in New York maakte, zijn eigenlijk stratenplannen. Hij keert dus letterlijk terug naar de straat. Zulke bewegingen zie je vaak in de kunstgeschiedenis."

"Het startpunt van dit drieluik is eigenlijk een tentoonstelling in de Figge von Rosen Galerie in Berlijn, waar ik nog werken toonde die realistisch waren. Die beelden heb ik verknipt en gesampled om tot heel nieuwe composities te komen met schaduwen en stukken van stoepranden. Enerzijds heb ik dus mijn eigen werk gebruikt als voedingsbodemp. Anderzijds zijn er veel referenties aan kunstgeschiedenis. Matisse en zijn blauwe cut-outs zijn bijvoorbeeld heel duidelijk aanwe-

Koen van den Broek: "Ik heb het gevoel dat ik iets heb afgesloten. De markt merkt dat ook." **V. WOUTER VAN VOÛREN**

'Fotografie en film zijn niet meer zo belangrijk. Het draait nu echt om de schilderkunst'

zig. Zo zijn er honderdtwintig referenties. Door die allemaal samen te voegen en te mixen kom ik uit waar ik nu sta."

U evolueert steeds verder richting abstract. Kan de slinger ook nog terugslaan?
"Ik heb het gevoel dat ik iets heb afgesloten. De markt merkt dat ook. De prijs van mijn werk gaat lichtjes omhoog omdat mensen nog snel schilderijen uit de vorige periode willen kopen uit angst dat die onherroepelijk voorbij is. Maar of die echt helemaal voorbij is, kan ik nu nog niet zeggen."

Voor het eerst zijn uw doeken volledig losgekoppeld van de fotografie. Een grote stap.
"Ja, maar dat is uit noodzaak, want ik wil niet altijd hetzelfde blijven doen. Er gingen wel voorzichtige stapjes aan vooraf, hoor. De eerste keer dat ik niet met mijn eigen foto's werkte, was bij mijn samenwerking met John Baldessari. (Van den Broek schilde op foto's die Baldessari hem bezorgde, JVB)
"Fotografie en film heb ik altijd boeiend gevonden. In mijn atelier heb ik zelfs een filmpaal laten installeren: een beamer en een

scherm. Vorige week nog eens A *Clockwork Orange* gezien bijvoorbeeld. Een vrij waanzinnige film."

Ik pijnigt mijn hersenen, maar ik zie niet meteen hoe Kubricks ultrageweld aan uw werk te linken is.
"Het heeft helemaal niets te maken met mijn schilderijen. Kubricks genialiteit is gewoon inspirerend. Zijn radicaliteit en zijn perfectionisme zijn al genoeg om een scherpe te ontwikkelen die je nodig hebt om zelf te beginnen creëren."

Naar verluidt is het heel frustrerend is om met u naar een film te kijken omdat u hem voortdurend op pauze zet om een beeld beter te bekijken.
"(lacht) Ja, bij sommige films spool ik inderdaad terug om een bepaald frame te zien. Bij mij gaat het in een film meer om het visuele dan om het narrative. Naar Woody Allen kan ik dus niet kijken, want dat is qua beeld totaal oninteressant. Interessanter zijn Hitchcock, Antonioni en David Lynch."

"In mijn nieuwste werk zijn fotografie en film minder belangrijk. Het draait nu echt om de schilderkunst, wat als gevolg heeft dat ik in mijn dagelijkse leven ook minder bezig ben met film dan vijf jaar geleden. Of ik dat spijtig vind? Kijk, iets verdwijnt en iets anders komt in de plaats. Dat is altijd jammer, maar het is ook spannend om te zien waarheen het zal leiden."

"Het mooiste vind ik dat ik nu dingen doe waar ik vroeger nog niet rijp genoeg voor was. Het geeft veel voldoening om te merken dat ik nu de schilderijen aan

het maken ben waar ik tien jaar geleden van droomde."

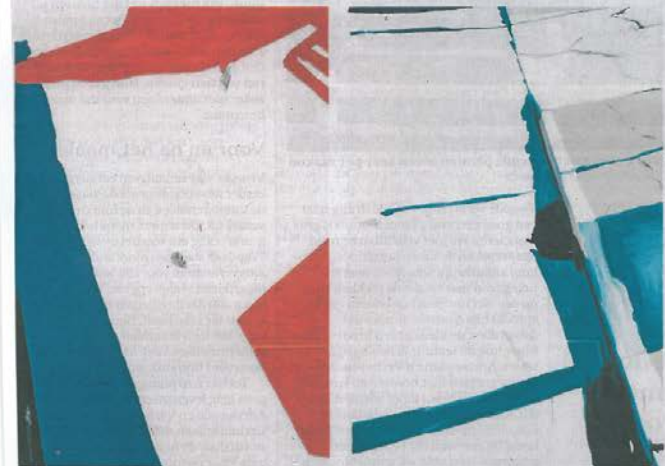
Om tot dit punt te komen hebt u veel geschilderd, maar ook veel doeken vernietigd.
"Ja, John Baldessari zei al: 'no more boring art'. Hij verbrandt alles en begint met een schone lei. Zelf heb ik onlangs nog zeven werken kapotgesneden. En een paar maanden geleden heb ik het mes aan mijn Londen galerist Andrew Renton gegeven om het in een doek te planten. Voor een galerist is dat uiteraard zeer moeilijk, want die ziet geld verdwijnen, hé. Ik hou wel van die confrontatie."

"Je moet keuzes maken. Gelukkig heb ik energie genoeg om veel werk te maken, zodat ik de ruimte heb om te selecteren. Nu, soms heb ik de knoop ook té snel doorgehakt. Ik heb wel eens een doek kapotgesneden dat ik daarna op foto zag en waarvan ik dacht: shit, dat was echt niet slecht. Maar ja, dat is het risico."

Yaw, tot 29 juni in Galerie Greta Meert. Meer info: www.galeriegretameert.com

Apex, in Friedman Benda gallery New York, van 25 april tot 24 mei. Meer info: www.friedmanbenda.com

'Ik heb onlangs nog zeven werken stukgesneden'

Orange Shadow (links) en Boulder. Meer dan ooit zit het werk van Van den Broek vol verwijzingen naar de meesters van de schilderkunst uit de jaren vijftig, zestig en zeventig. © KOEN VAN DEN BROEK

Van Beek, Jozefien. "Ik maak nu de schilderijen waar ik tien jaar geleden van droomde," *De Morgen*. April 22, 2013.

FRIEDMAN BENDA 515 W 26TH STREET NEW YORK NY 10001
FRIEDMANBENDA.COM TELEPHONE 212 239 8700 FAX 212 239 8760